

de Udgifter, som Kornordningen vilde medføre.

Det ærede Medlem holder heller ikke af at tale om Kornordningen af 1918—19, det vedkommer ikke Sagen. Men det ærede Medlem kan godt gaa saa langt tilbage som til 1914 og tale om et lukket Møde, der blev holdt her i Rigsdagen; det vedkommer aabenbart bedre denne Posteringssag og de Ændringsforslag, vi her drøfter. Jeg forstaar godt, at det ærede Medlem mener, at Kornordningen af 1918—19 ikke vedkommer Sagen, men jeg har taget mig den Frihed at fremdrage denne Kornordning, fordi det ærede Medlem her i Tinget har sagt, at den Kornordning, jeg har gennemført, var den dyreste, og han selv og mange med ham Landet over har talt om, at det var den dyreste. Jeg beder det ærede Medlem og hans Partifæller erindre, hver Gang de vil tale om den dyreste Kornordning, at der var en Kornordning i 1918—19, som kun betalte 27 Kr. for Hvede og Rug, og som alligevel kostede Statskassen direkte ud af Lommen 83 Mill. Kr.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa at omtale Centralkontoret og sagde, at der var en Gang 10 Mill. Kr. i Centralkontorets Kasse; nu var der kun blevet 3,4 Mill. Kr. til Indbetaling i alt, og det maatte naturligvis skyldes min daarlige Administration. Jeg har allerede gjort Rede for, hvor Grunden ligger til, at disse Penge — som ikke var Centralkontorets indtjente Penge, men Skibsredernes Penge, som var givet Centralkontoret til at virke for — er smuldret ind til disse 3,4 Mill. Kr. Det skyldes de uheldige Indkøb, navnlig det, der skete i April Maaned 1920, altsaa ogsaa inden jeg fik med de Sager at gøre, hvor man har købt Majs til en Pris, der gav et Tab paa en 7—8 Kr. pr. Tønde, da den skulde sælges. Det ærede Medlem ynder at bruge den Udlægning, at Centralkontoret solgte den under den Pris, det havde betalt. Ja, det var det nødt til, hvis der skulde være noget levende Menneske, der vilde købe; det kunde ikke sælge til Importørerne, det var nødvendigt at sælge til Verdensmarkedets Pris, ellers kunde Folk købe den andetsteds, vi kunde ikke sælge til anden Pris end Dagens. Ulykken var, at Majs blev købt til for høj en Pris i April, og da den kom hjem, maatte den sælges med stort Tab. Det er et Uheld,

som man ikke kan bebrejde Centralkontorets Ledelse; alle, der drev Forretning paa den Tid, havde store Tab, der er slet ingen Gaade i det, det gik saa mange paa den Maade.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Rode: Hvorfor saa ikke opføre de 3,4 Mill. Kr. som Indtægt for Centralkontoret? Ja, det forbauser mig, at det ærede Medlem vil lægge saa stor Vægt paa denne Opførelse under Centralkontoret. Jeg havde egentlig paa Forhaand været tilbøjelig til at tro, at han vilde have, de skulde opføres under Brødkornsordningen, og jeg hører ogsaa, det ærede Medlem siger, det er en integrerende Del af Brødkornsordningen. De 2,9 Mill. Kr. er indbetalt til Brødkornsadministrationen, fordi den hævdede, at den havde Ret til at faa dem ind paa sit Regnskab. Og saa kom det ind paa dens Regnskab. Men i og for sig er Oprindelsen baade til de 2,9 Mill. Kr. og den halve Million, der er indbetalt, ganske klar, det er slet ikke Diskussion værd, for det er Resten af Skibsredernes Penge, efter at Centralkontoret havde lidt det Tab, det maatte og skulde lide i den nedadgaende Tid.

Med Hensyn til den sønderjydske Administration siger det ærede Medlem, at det er umuligt at medtage den. Jeg har heller ikke bebrejdet det ærede Medlem, at den ikke er medtaget. Jeg siger kun, at hvis han vil anstille Sammenligning med den Kornordning, jeg har gennemført, og hvor Administrationen for Sønderjylland og Tilskuddet til Nedsættelsen af Rugbrødsprisen er medtaget, saa maa det ærede Medlem ogsaa lægge til ikke de 6 Mill. Kr., som hele Levnedsmiddelforsyningen til Sønderjylland kostede, men den Del deraf, som angaar Brødkornsadministrationen. Og det er, efter hvad Brødkornsadministrationen har udregnet for mig, netop 2,9 Mill. Kr.

Det ærede Medlem var endvidere inde paa at omtale en Prisopgang, som jeg skulde have gennemtvunget, den, der skete ved den sidste Kornlovs Vedtagelse, da vi gik op til at betale 43 Kr. for Hvede og Rug. Det ærede Medlem var ikke sikker paa, om det var saa heldigt, om det var til Gavn for Landbruget. Jeg kunde sætte Pris paa, om det ærede Medlem for en Gangs Skyld vilde tale rent ud, sige sin Mening, om det var rigtigt eller ikke; det har han aldrig gjort. Det ærede Medlem har hverken ved Korn-